

عنوان مقاله:

تبیین علل تغییر رفتار حزب عدالت و توسعه نسبت به کردهای ترکیه بر اساس نظریه پیوستگی جیمز روزنا

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 3، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

علی باقری دولت آبادی - دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

با روی کار آمدن حزب عدالت و توسعه در سال 2002 نگاه تازه ای به مسئله کردها در ترکیه شکل گرفت. در مدت زمامداری این حزب تا سال 2014 روند رسیدن به یک صلح نهایی با کردها در مسیری دنبال می شد که بسیار امیدوارکننده بود؛ اما از این سال به بعد به یکباره جریان صلح و حل مسئله کردها روندی معکوس به خود گرفت و ناآرامی در بسیاری از مناطق کردنشین را به همراه آورد. سوال اصلی پژوهش این است که علل تغییر رفتار حزب عدالت و توسعه نسبت به کردها پس از سال 2014 چه بود فرضیه پژوهش بر افزایش قدرت اردوغان و سوق یافتن وی به سمت اقتدارگرایی تاکید دارد. برای انجام این پژوهش از نظریه جیمز روزنا و روش توصیفی- تحلیلی استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان داد اگرچه اقتدارگرایی اردوغان پس از سال 2014 و راه یابی حزب دموکراتیک خلق ها به پارلمان این کشور در بوجود آمدن این وضعیت نقش برجسته ای داشته است اما نمی توان نقش عوامل خارجی در این باره را نادیده گرفت. ظهور داعش و قدرت گرفتن کردهای سوریه در بخش های شمالی این کشور و ناامیدی از روند پیوستن به اتحادیه اروپا از جمله عوامل مهم خارجی در این خصوص می باشند. لذا طبق نظریه پیوستگی جیمز روزنا دو متغیر فرد و نظام بین الملل بیشترین تاثیر را بر رفتار دولت ترکیه نسبت به کردها گذاشته است.

کلمات کلیدی:

اردوغان، حزب دموکراتیک خلق ها، کردهای سوریه، اقتدارگرایی، نظریه پیوستگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021090>

